

PROGRAMACIÓ NIVELL BÀSIC A2 ITALIÀ

1 Objectius

1 Objectius generals del curs	2. Objectius per activitat de llengua
<p>Adquirir l'habilitat o capacitat de:</p> <ol style="list-style-type: none"> Utilitzar la llengua, de forma receptiva, productiva i interactiva, com a mitjà de comunicació i d'expressió personal per tal de satisfer necessitats bàsiques de la vida quotidiana. Utilitzar les experiències i coneixements previs, tant lingüístics com socioculturals, per construir els nous aprenentatges. Aprofitar totes les ocasions possibles d'exposició i interacció amb la nova llengua, incloses les que proporcionen les tecnologies digitals reconeixent el valor afegit que aporten als processos comunicatius i col·laboratius en l'aprenentatge de llengües per ampliar i consolidar els coneixements de l'idioma, dins i fora de l'aula. Desenvolupar i utilitzar les estratègies que permetin resoldre situacions de comunicació en els contextos més habituals. Desenvolupar i utilitzar les estratègies que permetin avaluar i continuar l'aprenentatge de l'idioma un cop superat el nivell Bàsic. Adoptar una actitud oberta davant d'elements o situacions no característiques de la llengua pròpia que apareguin en el discurs. 	<p>Recepció (comprensió escrita i oral)</p> <p>Comprendre la informació essencial, les idees principals i la informació específica de textos orals i escrits de diversa tipologia, breus, clars i senzills, en llengua estàndard, contextualitzats i sobre temes habituals, familiars o coneguts, per tal de poder satisfer necessitats bàsiques de la vida quotidiana, sempre que els textos orals emesos per mitjans audiovisuals o sense la presència de la persona emissora estiguin articulats amb claredat o certa lentitud, en bones condicions acústiques, i sempre que es pugui tornar a escoltar-ne alguns fragments, i en els textos escrits amb l'ajut del context i del suport visual i icònic.</p> <p>Producció (expressió escrita i oral)</p> <p>Produir i coproduir textos orals i escrits curts i senzills, sobre necessitats personals i situacions de la vida quotidiana, tant en comunicació cara a cara com a través de mitjans tècnics i independentment del suport. Pel que fa a la producció oral, en situacions de comunicació habituals i en converses curtes, o en anuncis i presentacions preparades prèviament, amb una facilitat raonable i de forma eficaç, amb la col·laboració d'una persona interlocutora. Pel que fa a la producció escrita, seguint les convencions i formats adequats a cada tipus de text, i utilitzant frases simples connectades amb elements de cohesió bàsics.</p> <p>Interacció (Interacció escrita i oral)</p> <p>Participar en interaccions socials bàsiques, i comunicar-se en tasques senzilles i rutinàries, amb un interlocutor, tant cara a cara com en línia, sobre tòpics i activitats familiars, intercanviant de forma senzilla, gestionant intercanvis socials molt curts, expressant necessitats, responnent i agraint, tot i que normalment no pot comprendre prou i necessita un interlocutor de suport. Reconèixer quan els parlants estan en desacord o quan es produeixen dificultats i es poden utilitzar frases simples per buscar compromís i acord.</p> <p>Mediació (Mediació escrita i oral)</p> <p>Mediar entre parlants de la llengua meta utilitzant paraules senzilles en situacions quotidianes predictibles sobre desitjos i necessitats personals, sempre que pugui repetir o reformular el missatge de tant en tant. Reformular un text breu i senzill sobre temes quotidians, concrets, familiars o d'interès immediat, per a un mateix o bé per a una altra persona, simplificant-lo o amplificant-lo en un llenguatge senzill.</p>

2. Metodologia

Les sessions de classe tindran com a base el llibre de text, encara que cada unitat es complementarà amb el material suplementari que el professorat consideri més adient per facilitar l'assoliment dels objectius del curs.

La metodologia de la EOI se caracteritza per tres trets fonamentals de la nostra pràctica educativa:

1. un enfocament comunicatiu.
2. sensibilització envers els aspectes socioculturals de la llengua.
3. el desenvolupament d'estratègies d'aprenentatge que permetin a l'alumnat comunicar-se de manera efectiva i ser més autònoms en els seus aprenentatges.

Perquè sigui possible fer servir aquesta determinada metodologia, igual que en curs anteriors, l'ambient de classe serà caracteritzat per un clima creatiu de col·laboració, respecte i integració de tots els alumnes, valorant l'especificitat de les experiències de tots i cadascun dels integrants del grup ja que els alumnes solen ser molt diferents per procedència, edat i interessos. Per tal de aconseguir una adequada atenció durant el curs és programarà l'acció tutorial que es consideri més adient per a atendre les necessitats específiques del alumnat.

La introducció i l'ús de les noves tecnologies (TIC) en l'aprenentatge dels idiomes és avui dia imprescindible. La introducció de les TIC és un impuls cap a la innovació pedagògica, propicia el canvi dels mètodes d'aprenentatge i de la relació professor/alumne. També són una eina atractiva de suport a la docència, poden fomentar l'autonomia en l'aprenentatge, permeten a l'alumne estar en contacte directe a través d'Internet o altres recursos multimèdia amb l'idioma i la cultura de parla italiana.

Durant el curs els alumnes, al igual que ho han anat fent al llarg dels cursos anteriors, podran completar el treball de classe amb informacions i activitats no presencials gràcies a la plataforma Moodle amb participacions en xats, fòrum i blogs.

3. Continguts

Continguts de comunicació	Continguts de gramàtica	Continguts de vocabulari i fonètica
<p>S'ha de ser capaç de:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Parlar de la nostra relació amb les llengües estrangeres i de les destreses i estratègies d'aprenentatge. • Expressar opinions, emocions i dificultats. • Explicar el motiu pel qual es fa alguna cosa. • Parlar dels propis hàbits i experiències passades. • Descriure objectes, llocs i persones. • Comparar persones, objectes, llocs, situacions i accions. • Expressar interessos, gustos, preferències. • Expressar i justificar una elecció. • Localitzar objectes en el espai. • Donar i sol·licitar informacions personals sobre fets en el passat. • Posar en relació fets del passat amb l'experiència personal. • Contar anècdotes. • Realitzar breus exposicions de informació. • Preguntar i expressar coneixement i desconeixement. • Explicar causa, finalitats i conseqüències. • Reaccionar davant d'una informació. • Expressar impossibilitat, possibilitat i obligació de fer alguna cosa. • Invitar, oferir i demanar alguna cosa, acceptar i rebutjar. • Demanar, concedir i denegar un permís. 	<p>Gramàtica</p> <ul style="list-style-type: none"> • El pretèrit perfecte (passato prossimo) de indicatiu (II). • Les perifrasis: <i>provare a + infinitiu</i>; <i>cercare di + infinitiu</i>; <i>cominciare a + infinitiu</i>; <i>iniziare a + infinitiu</i>; <i>smettere di + infinitiu</i>. • Oracions finals amb <i>per + infinitiu/perché + verb</i>. • <i>Prima di + infinitiu</i>; <i>dopo + infinitiu compostat</i>. • Les estructures per expressar el temps d'una acció: <i>... per 10 anni, ... da 10 anni; ... È da 10 anni che...; Sono 10 anni che...; ...10 anni fa</i> • Formes i us del imperfecte de indicatiu. • Indicadors temporals del present i del passat: <i>allora, a questi tempi, all'epoca, ora, adesso, attualmente, oggi</i>. • El contrast entre present i passat. • El futur simple i anterior. • Els comparatius. • Els pronoms personals (subjecte, objecte directe, objecte indirecte). • El us de les partícules <i>CI</i> i <i>NE</i>. • Els pronoms combinats(I) • Connectors temporals: <i>quando, mentre, allora, intento, nel momento in cui</i>. • Connectors causals: <i>perché, siccome, poiché, dato che, visto che</i>. • El condicional present. 	<p>Vocabulari per a:</p> <ul style="list-style-type: none"> • El lèxic per expressar les emocions. • <i>Da piccolo/bambino/giovane</i> – Els adjectius per descriure caràcter i físic. • Les expressions de lloc. • Les expressions temporals per contar fets del passat i anècdotes. • Les expressions per reaccionar a una informació o a una anècdota: <i>ma dai!, che peccato,...</i> • Les expressions per acceptar o rebutjar una invitació, una proposta, un favor. • Els adjectius que expressen emocions, estat d'ànim, sensacions. • Els adjectius que expressen una condició física. • El lèxic relatiu al sistema educatiu, l'escola i les professions. • El lèxic dels anuncis de feina. • Les expressions de temps pel futur. • El lèxic de les previsions meteorològiques.

- Justificar una opinió o una activitat.
- Usos socials habituals: regalar, elogiar, felicitar, brindar, donar la benvinguda, felicitar, expressar desitjos i reaccionar en aquestes situacions.
- Demanar i donar consells.
- Donar instruccions.
- Expressar l'estat de salut i les sensacions físiques.
- Expressar estats d'ànims i sentiments: sorpresa, llàstima, preocupació, decepció, por.
- Expressar millores i empitjoraments d'aquests estats físics o d'ànims.
- Descriure els símptomes d'una malaltia.
- Animar a algú a fer alguna cosa.
- Reaccionar davant dels sentiments dels altres.
- Definir els requisits d'una feina; preguntar i explicar en que consisteix una feina.
- Exposar projectes futurs.
- Parlar d'accions futures i possibles.
- Parlar de la pròpia formació acadèmica i experiència professional.
- Parlar de projectes i desitjos pel futur.
- Expressar dubtes i incertesa.
- Formular condicions per realitzar alguna cosa.
- Parlar del temps meteorològic.
- Fer propostes i decahir-les.
- Acceptar i rebutjar.
- Concretar una trobada.

- La formació del gerundi i la forma *stare* + gerundi.
- L'imperatiu afirmatiu i negatiu (II)
- L'imperatiu amb els pronoms.
- El període hipotètic de la realitat.
- Els indefinits (adjectius i pronoms) (I).

Fonètica i pronunciació

- Sons i fonemes vocàlics: combinacions. Diftongs i triftongs (*puoi, muoio*).
- Sons i fonemes consonàntics: Consonants simples i consonants geminades. Funció de les consonants geminades (*pena-penna; preso-preso*). Agrupacions gl; gn; sc. La lletra h muda.
- Processos fonològics (ensordiment: *cassa*; sonorització: *sveglià*; assimilació: *taxi, jeep, hobby*; elisions: *un'isola; c'è*; palatalització: *c/g + h*; alternança vocàlica: *dovere, devo*; emmudiments vocàlics: *con il / col; con le/ colle...*). Fonemes propis de l'italià: /v/ labiodental (*vino*); /k/ velar (*chiesa*); /t/ alveopalatal (*ciao*); /r/ inicial simple (Roma).
- Accent, ritme i entonació, patrons tonals d'elements lèxics aïllats (*amano*). Pronunciació de la s "impura" al principi de paraula.
- Accent, ritme i entonació, patrons tonals de l'oració. Aspectes bàsics del ritme i l'entonació de la frase: interrogativa i exclamativa, assertiva, suspensiva (*viene con me ... ma...*), incidental (*viene con me -dice lui... ma...*).

4. Avaluació

L'avaluació del procés d'aprenentatge ha de ser continua i sistemàtica, integradora i personalitzada a fi de poder valorar el progrés de l'alumnat. Les programacions anuals dels departaments detallen els objectius i continguts a assolir i els criteris, procediments i instruments d'avaluació de l'alumnat.

El nivell A2 es certifica mitjançant una prova final dissenyada pel professorat de l'escola que es desenvolupa al acabar el curs. Els resultats d'aquestes proves finals serviran per determinar la qualificació final del curs. La prova s'organitza en dos dies, el de la part escrita de la prova i el de la part oral. La prova consta de cinc parts amb una ponderació del 20% cadascuna. En els dos cursos de nivell bàsic enloc de la mediació que s'introdueix com a prova a partir del nivell B1 es segueix examinant l'ús de la llengua a través d'una prova més centrada sobre els continguts gramaticals del curs.

Les parts són:

- 1 comprensió oral
- 2 comprensió escrita
- 3 us de la llengua
- 4 expressió escrita
- 5 expressió e interacció oral

Per superar la prova de certificació cal obtenir un mínim del 65% de la puntuació total i un mínim del 50% de la puntuació de cadascuna de les cinc parts.

Els criteris d'avaluació del nivell es desenvolupen d'acord als descriptors proporcionats pel Marc Comú Europeu de Referència per a les llengües per al nivell A2 tal i com recull el currículum LOMCE de les EOI.

Comprensió i expressió escrita i oral	Comprèn i produeix textos orals i escrits breus, clars i senzills, en llengua estàndard, en situacions senzilles i quotidianes, en registre informal o semiformal. Pot cometre errors bàsics de forma sistemàtica. Les pauses i les reformulacions són evidents.
Interacció oral i escrita	Interactua oralment i per escrit, de manera bàsica i no sempre autònoma, en intercanvis cara a cara i en línia, clarament estructurats, en tasques senzilles i habituals que exigeixen un intercanvi simple i directe d'informació. No sempre dirigeix ell mateix la conversa, i col·labora en la creació de significat, per exemple, demanant per l'opinió dels interlocutors. Interacció en línia. Interactua de forma bàsica a través de les tecnologies digitals. Coneix la utilitat d'algunes eines digitals i adapta la informació d'acord amb l'eina escollida. Participa de forma asíncrona en intercanvis de tipus social simples, fent i responent a preguntes, fent comentaris, i intercanviant idees sobre temes personals.
Mediació	En situacions on cal mediació identifica i transmet de forma senzilla, oralment o per escrit, la informació clau de textos breus, clars i ben estructurats expressats en un llenguatge senzill sobre temes quotidians, sempre que pugui comprovar el significat d'algunes expressions i malgrat les limitacions lèxiques. Col·labora en la interacció si l'interlocutor parla lent i l'anima a participar. Copsa les dificultats i indica amb llenguatge simple quin és el problema. Té una actitud de mediació oberta, tot i que

	pot recórrer a estereotips culturals.
Riquesa i correcció gramatical	Utilitza algunes estructures lingüístiques senzilles correctament, però encara comet sistemàticament errors bàsics.
Repertori lèxic	Reconeix i utilitza oralment i per escrit el lèxic d'ús més freqüent de temes coneguts, generals, quotidians o d'àmbit personal, en situacions habituals o quotidianes.
Aspectes socioculturals i sociolingüístics	Demostra en la comprensió i producció de textos orals o escrits i en actes de mediació un coneixement bàsic dels aspectes socioculturals i sociolingüístics de les cultures on es parla l'idioma, relatius a la vida quotidiana (costums, actituds i valors). Té un domini bàsic de les normes de cortesia.
Tipologia textual	Organitza el text oral i escrit de manera simple i clara, amb un propòsit comunicatiu i una adequació bàsica a la macro funció textual (narració, descripció, exposició, instrucció i argumentació), al gènere (conversacional, informatiu, instructiu, etc.) i al tipus de text (correu electrònic, blog, carta, missatge de veu, etc.).
Intenció comunicativa	Identifica les intencions comunicatives bàsiques i adapta la producció i interacció oral i escrita de forma senzilla. Utilitza, generalment de forma correcta, els patrons discursius més freqüents i els exponents corresponents a les funcions comunicatives bàsiques, en els registres informal i semi formal.
Coherència i cohesió	Utilitza, en general adequadament, els recursos més comuns de cohesió textual, enllaçant una sèrie d'elements breus, concrets i senzills, per crear una seqüència cohesionada i lineal, amb l'ús d'un repertori bàsic de connectors i marcadors discursius, de la juxtaposició, la dixi (personal, espacial i temporal) i/o l'entonació
Pronunciació i fluïdesa.	<p>Pronuncia i entona generalment de manera clara i intel·ligible, encara que resulta evident l'accent estranger. Comet errors de pronúncia que poden interrompre la comunicació, i els interlocutors poden haver de sol·licitar repeticions.</p> <p>Es comunica amb una fluïdesa limitada utilitzant estructures formades per oracions bàsiques i/o expressions i fórmules automatitzades.</p>